

JURYVERSLAG JONG MUZIEK TAZ#2019

De **selectie** van jong muziek is samengesteld door de programmatoren van De Zwerver/Leffingeleuren die voor een zeer verscheiden affiche gingen met duidelijk de vinger aan de pols. Er is de mooie afwisseling van genres (van hiphop over rock/jazz naar performance en singer-songwriter) én we kunnen vier sterke vrouwen op het podium meemaken, wat we toejuichen.

De verschillende locaties zijn de rode draad doorheen het parcours en we kunnen zeggen dat de wedstrijd zich steeds meer ontpopt tot een bootcamp waarbij de deelnemers kunnen groeien en experimenteren tijdens hun aanwezigheid op TAZ. De liveconcerten op vier verschillende locaties, aangevuld met een artistieke- en zakelijke coachingdag georganiseerd in samenwerking met o.a. Amplo, Sabam en Poppunt, een halve dag opnames in de studio van De Grote Post en heel veel feedback van publiek en professionelen uit de muzieksector zorgen voor een onvergetelijke ervaring waar alle deelnemers mee vooruit geholpen zijn.

VENTILATEUR

Ventilateur legt een quasi feilloos parcours af tijdens Theater aan Zee. Mooi om zien hoe Daan Soenens (gitaar), Iben Stalpaert (drum) en Jasper Hollevoet (bas) sterk op elkaar inspelen en met trefzekere verbeterheid een fusion tussen jazz en rock naar het publiek brengen. Het spelplezier spat van dit Brugse trio af zonder overtollige omwegen. Ventilateurs songs zijn zorgvuldig uitgebalanceerd en tonen wat de groep allemaal in zijn mars heeft. Toch gelooft de jury dat er qua inventiviteit binnen dit genre zeker nog nieuw terreinen te ontginnen vallen die het resultaat tot een iets veelzijdiger en nog net iets gewaagder geheel kunnen brengen.

RATMOSPHERE

De gebroeders Serruys aka Ratmosphere brengen een volle 70's en vooral 80's *inspired* dijk van een sound naar Oostende. Hun onderlinge verstandhouding zorgt voor een fijne dynamiek op het podium waarbij zanger/gitarist Robin zich bij momenten tot een ware performer ontpopt. Serruys excelleert in zijn gitaarspel. Hier en daar verlegt Ratmosphere de focus daarbij nog iets teveel naar de techniciteit van het muzikale spel, wat de *tongue in cheek* insteek van de lyrics overschaduwet. De songs verdragen gerust wat meer ademruimte. Tijdens TAZ bracht Ratmosphere vier keer dezelfde gedegen set. Desondanks ziet de jury hen graag ook iets meer uit hun eigen, gekende comfortzone treden en een dialoog aangaan met de verscheidenheid aan speelplekken.

BRIK TU-TOK

Brik Tu-Tok is memorabel, aanstekelijk en zindert na. Maxim Storms en Linde Carriijn horen thuis op een podium en dompelen je vol overgave onder in hun muzikale en absurde universum. De jury apprecieert de uitwerking en steeds verrassende, andere inkleiding van hun charmante dubbelspel. Mét bijzonder oog voor details en bijhorende krankzinnige teksten. Blijft het materiaal wel gevarieerd en gelaagd genoeg om op langere termijn muzikaal te blijven boeien? De toekomst wijst het uit.

CHIBI ICHIGO

Van een nog broze show in café Crayon tot sterke liveset in Manuscript. Chibi bloeide steeds meer open tijdens haar TAZ-deelname, waarvan ze zelf aangeeft het als een waar

bootcamp te ervaren. Door de formule van het Jong Werk Muziekparcours stelt ze zichzelf telkens in vraag en leert zich als een sneltrein aan te passen. De Russisch/Belgische Sabina Nurijeva weet verduiveld goed waar ze naartoe wil en brengt haar uniek herkenbaar geluid met laid back raps in het Russisch/Nederlands. De snedige beats in de laatste nummers van haar set weten de jury unaniem te overtuigen. Ga gerust de interactie met je publiek nog meer aan. Ja, er ligt ongetwijfeld een erg mooi parcours voor Chibi Ichigo te wachten.

JACOBIN

Jacobin experimenteert met soundscapes en speelt improvisatiegewijs in op de omgeving en setting waarin hij zich bevindt, wat zijn sets steeds onvoorspelbaar maken. Zich beroepend op bepaalde thema's scheidt de jonge soundwizzard een eigen klankwereld waarop hij bij elke performance verderbouwt of moduleert. Muzikaal toont Jacobin zich het meest matuur van alle deelnemers. Met durf om buiten de lijnen van songstructuren te denken. Jasper Segers laaft zich daarbij aan een arsenaal aan invloeden (van Pink Floyd en Ry Cooder tot Nicolas Jaar) maar laat zich niet in een hokje stoppen, balancerend op de volmaakte grens tussen beat en sferische soundwaves. Jacobin dwingt je aandacht af, zet je zintuigen open en dompelt je onder in zijn eigen universum. Een spel van duwen en wegtrekken. Jacobin is daarom ontegensprekelijk de winnaar van de **TAZ Jongmuziekprijs 2019**.

POMPELMOES

Pompelmoes won het hart van het publiek met hun ontwapende charme. De jury apprecieert de zin voor avontuur, maar het voelt wel nog erg pril aan. De symbiose tijdens het liveverhaal kan strakker. Ons advies luidt dan ook: maak doordachte keuzes in gebruik van alle instrumenten en speelgoedjes om zo meer focus op de songs te kunnen leggen. Onder begeleiding in de studio ontpopt Pompelmoes zich tot een veelbelovend lo-fi duo waarbij ze tot een mooi resultaat komen, de stemmen harmonieus klinken en hun groove tot zijn recht komt. Daarom onderschrijft de jury de keuze van de Grote Post voor Pompelmoes waarbij de **TAZ-De Grote Post Residentieprijs voor Jong Muziek** met vijf dagen studiotijd deze groep het meest vooruit kan helpen in zijn parcours.

ELLEN STEEGEN

Het getuigt van serieuze guts om na een tegenslag als die van Ellen toch te blijven doorgaan. Zonder band gooide Ellen het over een andere boeg, die volgens ons wel eens het begin kan zijn van een nieuwe toekomst. Met haar innemende persoonlijkheid en prachtige stem blijft Ellen Steegen ook solo overeind. We hopen dan ook dat ze zich in de toekomst omringt door muzikanten die haar de ademruimte geven om dicht bij zichzelf te blijven en, wie weet, op een ander elan verder te gaan. Ons devies: minder Connan Mockasin meer PJ Harvey of Nilüfer Yanya. Go Ellen!

BOLT RUIN

Met een intense, straffe livesound creëert Brecht mooie donkere sprookjes. Zijn verhaal klopt en de opbouw van de verschillende sets getuigen van een goede aanpak. De concerten zijn telkens precies en gecontroleerd, met zin voor uitdaging. We vinden echter dat Brecht nog iets te veel op veilig speelt en de geijkte paden van het genre volgt. Spin je nummers verder uit, laat ze gerust langer duren, durf nog meer met je klank te spelen. Het mag nog wat harder of extremer. We denken dat de sound van BOLT RUIN

zich nog aan het ontwikkelen is en de opnames die hij in de studio van De Grote Post maakte, zullen hier zeker in kunnen helpen. BOLT RUIN is een veelbelovende act en op goeie weg, we zijn benieuwd naar het vervolg.

Lieselotte Deforce, Niels Commeyne en Jade Corbey